№ 116. Sobota 19. Maja 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 16. maja. Dnia 15. maja wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 118. Wzajemne oświadczenie między Austryą i Rosyą z 18. kwietnia 1860, względem taxowania tych depeszy telegraficznych, które bywają przesyłane między stacyami granicznemi.

Nr. 119. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 6. maja 1860, ważne we wszystkich krajach koronnych względem zaprowadzenia pocztowej dopłaty w dalszej komunikacyi.

Nr. 120. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 7. maja 1860, prawomocne we wszystkich krajach koronnych, w których jest obowiązującym regulamin notaryatu z 31. maja 1855, Dzien. ust. p. nr. 94, względem używania notaryuszów za komisarzy sądowych i liczby notaryuszów.

Nr. 121. Dekret ministerstwa skarbu z 8. maja 1860, względem zniesienia urzędów kontroli i podatku konsumcyjnego w Sanct Johan i Neumarkt w księstwie Salzburgu.

Nr. 122. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 9. maja 1860, ważne we wszystkich krajach koronnych względem objaśnienia rozporządzenia z 25. marca 1860, co do przekreślania marków stemplowych.

Nr. 123. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z 13. maja 1860, prawomocne w całym obrębie państwa z wyjątkiem Lombardo-weneckiego królestwa i Pogranicza wojskowego względem protokółowania firmy, ksiąg handlowych i przemysłowych, prokuracyi i handlowo-sądowej kompetencyi.

Sprawy krajowe.

(Stan zarazy bydła.)

Lwów, 18. maja. Podług raportów urzędowych z pierwszej połowy b. m. zgasła już zaraza na folwarkach *Słobódka* w obwodzie czortkowskim, a i w drugiem też z miejsc wykazanych jeszcze w ostatnim raporcie, t. j. w *Pieniakach* niepozostała już ani jedna sztuka chorego bydła; zaczem można się spodziewać, że wkrótce będzie już cały nasz okręg administracyjny wolny od zarazy.

(Mianowania. — Rozporządzenie ministra finansów.)

Wiedeń, 16. maja. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 29. kwietnia r. b. nadać najłaskawiej opróżnioną na uniwersytecie krakowskim katedrę fizyologii i mikroskopii, dotychczasowemu suplentowi tej katedry, Drowi *Gustawowi Piotrowskiemu.*

— C. k. ministeryum finansów mianowało kontrolora poczty we Lwowie, *Augustyna Kobsin*, ferwalterem poczty w Krakowie.

— *Gazeta wiedeńska* zawiera następujące rozporządzenie ministerstwa finansów z 6. maja 1860 obowiązujące wszystkie kraje koronne, względem zaprowadzenia poboru dopłaty *(Nachnahme)* pocztowej w obrocie wewnętrznym.

Począwszy z dniem 1. czerwca 1860 mogą być składane w c. k. urzędach pocztowych przesyłki z przekazem *(Post-Nachnahme)* t. j. takie przesyłki, względem których zakład pocztowy podejmuje się ściągnięcia od adresata pewnej oznaczonej kwoty i następnie wypłacenia jej przesyłającemu.

Względem przyjęcia i postępowania z przesyłkami oddanemi z przekazem, wydaje się następujące rozporządzenia:

1) W urzędach pocztowych w Lombardo-weneckim okręgu administracyjnym przyjmowane będą takie przesyłki tylko do miejsc tegoż samego okręgu administracyjnego, a w urzędach pocztowych innych krajów koronnych także do wszystkich miejsc całej monarchyi, z wyjątkiem tylko Lombardo-weneckiego okręgu administracyjnego.

2) Przesyłki z przekazem należy oddawać na poczcie wozowej *(Fahrpost)*, i mogą zresztą składać się tak z listów, jak i z pism niemających wartości oznaczonej.

3) Kwota przekazu niemoże u jednej i tej samej przesyłki przenosić pięćdziesięciu złotych wal. austr.

4) Kwotę powinien przesyłający oznaczyć wyraźnie na adresie przesyłki i na liście transportowej *(Frachtbrief)* do niej przynależnej, a to poniżej deklaracyi wartości temi słowy: „Przekaz . . . zł. . . . . cent. wal. austr." tak cyframi, jak niemniej i literami.

5) Odbierający urzędnik pocztowy ma kwotę przekazu wciągnąć do recepisu na otrzymaną przesyłkę.

6) Za samą przesyłkę pobierane ma być portoryum według jej rodzaju, wartości i wagi, a za uiszczenię przekazu należytość osobna.

Prowizya ta wynosi za przekaz łącznie do 3 zł. wal. austr. pięć centów; za przekaz wyżej 3 do 10 zł. policzyć należy od każdego złotego, lub od części złotego $1^5/_{10}$ centów, wyżej 10 zł. od każdego złotego po 1 cencie należytości, a to bez różnicy odległości miejsca, gdzie przesyłkę złożono, od miejsca przeznaczenia. Ułamki centów uważać należy przy poborze za cały cent.

Zestawiona według tego taryfa przychodzi w załączeniu.

7) Należytość uiszczona być ma przy złożeniu przesyłki, lub przekazać ją można na adresata, a to według tego, czyli samą przesyłkę frankowano, lub złożono za poźniejszem uiszczeniem portoryum.

8) Przesyłki z przekazem odebrać powinien adresat najdalej w ciągu dni 14 od czasu przybycia ich na miejsce przeznaczenia, a to za opłatą przypadającej kwoty rzeczonej i innych należytości, gdyż w razie przeciwnym zwrócone będą po upływie tego terminu na miejsce, zkąd przesłane zostały, i uważane będą za przesyłki niepodobne do załatwienia.

9) O odebraniu przesyłki ma urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia przesłać odwrotne zawiadomienie do tego urzędu pocztowego, gdzie przesyłkę złożono.

Dopiero po otrzymaniu tego zawiadomienia może urząd, któremu przesyłkę złożono, wypłacić kwotę przekazaną.

Wypłata rzeczona nastąpi po uprzedniem zawiadomieniu składającego przesyłkę na ręce okaziciela oryginalnego recepisu na otrzymaną przesyłkę z oznaczeniem kwoty przekazanej, a którą to wypłatę ma urząd pocztowy zapisać na odwrotnej stronie recepisu. Oprócz tego ma strona otrzymaną wypłatę potwierdzić własnoręcznym podpisem na pocztowem zawiadomieniu odwrotnem *(Nachnahmschein).*

10) Przekazy odbierane być mogą w urzędzie pocztowym, gdzie przesełkę złożono, tylko w przeciągu sześciu miesięcy od dnia złożenia przesyłki.

Po upływie tego terminu ma opieszały przesyłacz upraszać o wynagrodzenie przekazu u dyrekcyi pocztowej, do której odnoszący się urząd pocztowy należy, a wynagrodzenie przyznane będzie tylko w takim razie, jeśli się okaże dowodnie, że kwota przekazana wpłynęła rzeczywiście do kasy pocztowej.

11) C. k. dyrekcye pocztowe mają te postanowienia podać do wiadomości publicznej ogłoszeniem ich w dziennikach krajowych i wywieszeniem obwieszczenia w urzędach pocztowych.

Plener m. p.

Taryfa

należytości za przekazy pocztowe (Postnachnahmen).

Kwota dopłaty	Należytość zł. c.	Kwota dopłaty	Należytość zł. c.
do 3 zł. . . .	— 5	wyżej 27 — 28 zł. . .	— 33
wyżej 3 do 4 zł. . .	— 6	„ 28 — 29 „ . .	— 34
„ 5 — 6 „ . .	— 8	„ 29 — 30 „ . .	— 35
„ 6 — 7 „ . .	— 11	„ 30 — 31 „ . .	— 36
„ 7 — 8 „ . .	— 12	„ 31 — 32 „ . .	— 37
„ 8 — 9 „ . .	— 14	„ 32 — 33 „ . .	— 38
„ 9 — 10 „ . .	— 15	„ 33 — 34 „ . .	— 39
„ 10 — 11 „ . .	— 16	„ 34 — 35 „ . .	— 40
„ 11 — 12 „ . .	— 17	„ 35 — 36 „ . .	— 41
„ 12 — 13 „ . .	— 18	„ 36 — 37 „ . .	— 42
„ 13 — 14 „ . .	— 19	„ 37 — 38 „ . .	— 43
„ 14 — 15 „ . .	— 20	„ 38 — 39 „ . .	— 44
„ 15 — 16 „ . .	— 21	„ 39 — 40 „ . .	— 45

Kwota dopłaty	Należytość zł. c.	Kwota dopłaty	Należytość zł. c.
„ 16 — 17 „ . .	— 22	„ 40 — 41 „ . .	— 46
„ 17 — 18 „ . .	— 23	„ 41 — 42 „ . .	— 47
„ 18 — 19 „ . .	— 24	„ 42 — 43 „ . .	— 48
„ 19 — 20 „ . .	— 25	„ 43 — 44 „ . .	— 49
„ 20 — 21 „ . .	— 26	„ 44 — 45 „ . .	— 50
„ 21 — 22 „ . .	— 27	„ 45 — 46 „ . .	— 51
„ 22 — 23 „ . .	— 28	„ 46 — 47 „ . .	— 52
„ 23 — 24 „ . .	— 29	„ 47 — 48 „ . .	— 53
„ 24 — 25 „ . .	— 30	„ 48 — 49 „ . .	— 54
„ 25 — 26 „ . .	— 31	„ 49 — 50 „ . .	— 55
„ 26 — 27 „ . .	— 32		

Ameryka.

(Wiadomości bieżące.)

Korespondent do dziennika *New-York Times* w Washingtonie donosi, że odpowiedź lorda J. Russell na notę sekretarza państwa względem niewolnictwa traktuje kilka punktów prawa internacyonalnego bardzo obszernie, i że ułożona jest w słowach tak przykrych, że mocno p. Cass oburzyła. — Z Nowego Orleanu piszą z 23. kwietnia, że jeneralny kapitan wyspy Kuby wysłał pełnomocnika do Washingtonu dla naradzenia się z posłem hiszpańskim względem paropływu zabranego w Veracruz. Miramon pisał w tej mierze do p. Cass.

Anglia.

(Okolnik do komendantów pułków pieszych. — Książę Walii pułkownikiem honorowym. — Posiedzenia z 11. i z 9. maja.)

Londyn, 13. maja. Jeneralny adjutant armii, jenerał J. Yorke Scarlett, wydał z polecenia naczelnego wodza armii angielskiej księcia Cambridge, okolnik do wszystkich komendantów pułków pieszych, udzielając im wiele ważnych instrukcyi i przepisów. Ze względu na dzisiejszy wydoskonalony stan broni palnej zaleca okolnik przedewszystkiem przyswajać pułkom pieszym większą lekkość i swobodę w ruchach, i wćwiczać je do walki nie tylko w ściśnionych szeregach, ale i w bezładnych zastępach. Chodzi głównie o to, aby przyzwyczaić prostego żołnierza do samodzielnego działania i przejąć go większą ufnością w samego siebie.

— *Times* pisze: Upoważnieni jesteśmy donieść, że J. M. książę Walii raczył przyjąć stopień honorowego pułkownika w korpusie strzelców, złożonym z urzędników cywilnych *(Civil Service Rifle Corps)*. J. Mość Królowa i książę małżonek uważając korpus z urzędników za korpus wyjątkowy, nie odmówili swego przyzwolenia.

— Na posiedzeniu *izby wyższej* z dnia 11. maja oświadczył lord *Wodehouse* na zapytanie lorda *Malmesbury*, że w samej rzeczy odstąpił rząd angielski państwu Honduras zatokę islandzką *(Bay of Islands)*, zabezpieczywszy naprzód dostatecznie widoki angielskich poddanych na wyspach. Zawarty traktat odstąpienia otrzymał już ratyfikacyę. Traktat z Nikaraguą podpisali obustronni pełnomocnicy, dotąd jednak nie został jeszcze ratyfikowany. Lord *Stratford de Redcliffe* przedłożył i poparł petycyę wydziału ewangielickiego stowarzyszenia, by podnieść głos za wolnością protestanckiego wyznania w Turcyi. Szanowny lord wysławia dobre zamiary Sułtana, mniema jednak, że w obec licznych trudności, z jakimi musi walczyć w swem państwie, nie zaszkodzi z zewnątrz zachęcić i poprzeć jego usiłowania. Lord *Wodehouse* zgadza się z ogólnemi uwagami mowcy, podnosi jednak, że ostatniemi czasy doszło do Europy więcej skarg na nietolerancyę chrześcian niż muzułmanów w Turcyi. Lord *Brougham* wyraża się z oburzeniem przeciw niedawnym zajściom w alabastrowym meczecie w Kairze, gdzie podróżni angielscy tak niegodnego doznali postępowania. Lord *Wodehouse* spodziewa się, że władze egipskie odkryją i ukarzą winnych. Jeneralny konzul angielski otrzymał zlecenie zapobiedz na przyszłość podobnym scenom.

W izbie niższej zapowiedział p. *Stewart*, że wniesie jutro interpelacyę względem zbieranych w Irlandyi składek dla Papieża. Na zapytanie sir *Johna Pakingtona* o stanie angielskich łodzi kanonierskich, odpowiada lord *Clarence Paget*, że dwadzieścia i trzy łodzi znajduje się w dobrym stanie, reszta zaś potrzebuje naprawy. Admiralicya zapytała prawników koronnych, do jakiego stopnia możnaby pociągnąć do odpowiedzialności prywatnych przedsiębiorców za niedostateczności w budowie, które niczem nie dadzą się usprawiedliwić. Sir *C. Napier* domaga się, aby imiona tych ludzi ogłosić publicznie. Jeden z lordów admiralicyi sir *Whitbread* upewnia, że rząd nie pozwoli uciszyć tej sprawy, jeżeli jeneralny prokurator uzna za niestosowne wytoczyć śledztwo kryminalne, to będzie mógł parlament utworzyć wydział śledczy. *Haliburton* zwraca uwagę izby na francuskie fortyfikacye na St. Pierre w odnodze neufundlandzkiej i zapytuje, czy rząd może przedłożyć zdanie prawników koronnych w tym względzie. Lord *John Russell* nie przyrzeka przedłożyć żądanych papierów, oświadcza jednak, że zdaniem prawników koronnych fortyfikacye te nie sprzeciwiają się traktatom. Na zapytanie p. Edwina *James* odpowiada lord *Russell*, że rząd odroczył obrady komitetowe nad bilem reformy do dnia 4. czerwca dla tego jedynie, aby przyspieszyć debaty nad różnemi wnioskami celnemi i akcyzowemi, których odwłoka niepokoi kupiectwo. *Griffith* zapytuje, czy szanowny lord może zapewnić na nowo, że Chablais i Faucigny nie obsadzą wojska francuskie, pokąd nie rozstrzygnie się kwestya neutralności. Lord *John Russell* przypomina swe dawniejsze oświadczenia, że Francya nie chce z góry przyjmować żadnych zobowiązań co do tego punktu, i oczekuje naprzód potwierdzenia traktatu odstąpienia w izbacch sardyńskich. *Grant Duff* zapytuje jeneralnego fiskusa, czy wpadło mu w oczy doniesienie *Timesa*, że w Londynie zbierają się składki na powstanie sycylijskie, i czy subskrybenci nie narażają się za to na śledztwo sądowe. Mowca sprzyja wyprawie Garibaldego, nie pochwala jednak tych jawnych składek, bo nie przyniosą zapewne wielkiej sumy, a przeciwnemu stronnictwu nastręczą tylko sposobność usprawiedliwiać składki na Papieża i werbunki dla neapolitańskiego króla. *Fiskus jeneralny* mniema, że tego rodzaju składki nie sprzeciwiają się ani żadnej ustawie krajowej ani żadnej uchwale parlamentu. Jedyną ustawą, jaką możnaby zastosować w podobnych wypadkach, jest wydana za Jerzego III. ustawa *Foreign Entistment Act*, która zabrania tylko dwóch rzeczy: zaciągać żołnierzy i uzbrajać okręta wojenne do obcej służby. O składkach zaś pieniężnych nie zawiera żadnej wzmianki. *Dunby Seymour* zapytuje sekretarza stanu dla spraw indyjskich, czy prawda, że odwołał sir Karola Trevelyan z posady gubernatora Madrasa i czy nie wyda się to niesprawiedliwością w obec wielkich zasług tego męża stanu. Sir *Charles Woode* odpowiada, że sir Charles Trevelyan w jawnych telegramach i pismach podburzał opinię publiczną w Indych przeciw finansowym planom rządu. Uznając zupełnie administracyjne zasługi i prawość prywatnego charakteru byłego gubernatora, nie mógł rząd scierpieć podobnej insubordynacyi i musiał odwołać go niezwłocznie, Bright występuje w obronie byłego gubernatora i wysławia jego zasługi i wysokie zdolności administracyjne. Przyznając że postępowanie jego sprzeciwia się pojęciom biurokratycznej subordynacyi mniema, że odwołanie jego wypadnie na niekorzyść prowincyi. Kilku innych jeszcze członkow odzywało się w tym duchu, poczem zabrał głos lord *Palmerston*, i starał się usprawiedliwić postanowienie rządu. Jeżeli sir *Charles Trevelyan* nie zgadzał się z polityką rządu, to mógł wyjawić swe zarzuty w korespondencyi do jeneralnego gubernatora, rady prawodawczej lub sekretarza stanu; wobec zaś jawnego oporu i nieposłuszeństwa nie pozostawał rządowi inny wybor jak odwołać go bezzwłocznie, bo zachowanie się takie naczelnika rządu mogło wywołać najzgubniejsze skutki dla angielskiego panowania w Indyach.

Na posiedzeniu *izby niższej* z dnia 9. b. m. przyszedł bil względem ulepszenia portów do drugiego odczytu. Poprawkę Lindsaya, by odroczyć drugi odczyt na sześć miesięcy, odrzuciła izba większością 99 głosów przeciw 80.

Francya.

(Eskadra średniomorska. — Nowe budowy. — Festyn dzieci żołnierskich. — Alexander Dumas na wyprawie.

Paryż, 13. maja. *Monitor* floty pisze: „Donoszą nam, że eskadra średniomorska, która w tej chwili stoi u wysp hyeryjskich, powróci wkrótce do Tulonu, zkąd odpłynie znowu w dalszej, nieznanej dotąd misyi. Można jednak przypuszczać, że ta eskadra, jeśli nie jest przeznaczona do Sycylii krążyć będzie pewno na wodach lewantyńskich, gdyż w ostatnich czasach objawiała się w Oryencie polityczna i religijna agitacya, która mogłaby wkrótce wywołać interwencyę mocarstw zachodnich.“

— Dnia 8. b. m. zwiedzał Cesarz instytut Mazarina i przyległą bibliotekę tego imienia. Jak donosi *Monitor*, zamierza rząd przebudować ten gmach a sam Cesarz wypracował plan, który wszystkie inne nadesłane przewyższa co do wielkości i trafności założenia. Zdaje się, że w zamiarach Cesarza jest rozszerzyć ulicę Sekwany i prowadzić ją wprost ku rzece, bo tym sposobem stanęłaby bezpośrednio komunikacya między Tuileryami i Luxemburgiem.

— *Monitor* opisuje szczególniejszy festyn, wyprawiony temi dniami w Tuileryach na cześć Cesarzewicza. Cesarzewicz — pisze *Monitor* dosłownie — zapragnął widzieć dzieci żołnierskie *(enfans de troupe)* cesarskiej gwardyi, a Cesarz kazał sprowadzić do Tuileryów wszystkie pułki, co obecnie znajdują się w Paryżu. Dnia 9. b. m. około godziny piątej po południu przybyło 150 chłopców do Tuileryów, przyprowadzili ich marszałek St. Jean d'Angely, jenerał Mellinet i pułkownicy pierwszej dywizyi pieszej gwardyi. Cesarzewicz stanął sam do szeregu i całe młodociane wojsko defilowało przed Cesarzem. Następnie udali się chłopcy do galeryi muzeum, gdzie stała dla nich przygotowana wieczerza. Siedząc pomiędzy nimi, był Cesarzewicz ciągłym przedmiotem ich uwielbienia, a odwzajemniając się zawołał kilka razy: Niech żyje armia! niech żyją żołnierskie dzieci. Okrzyk ten niespodziewany w ustach tak małego dziecka wywołał ogólną radość. Cesarstwo oboje przewodniczyli temu zaimprowizowanemu towarzystwu.

— Alexandra Dumas ojciec wypłynął dnia 9. maja z Marsylii. Garibaldi zawezwał go telegrafem do Genuy, aby zbierał notatki do dalszego ciągu jego pamiętników.

Włochy.

(Wyprawa Garibaldego.)

— Nazywając uczestników Garibalego „spiskowymi“, podnosi *Patrie*, że paropływy towarzystwa Rubattino zaopatrzyły się w żywność, i węgle na cztery miesiące, a zatem musiały naprzod wiedzić o wszystkiem. Spiskowi przysposobili się na dłuższą walkę, i postanowili utworzyć wyprawę rezerwową. Król Franciszek tymczasem posiada w Sycylii 50.000 żołnierzy, z ktorych część oszańcowała się w obozie pod Messiną i Palermem, i za pośrednictwem

królewskich paropływów w ciągłej z sobą zostaje komunikacyi. Jedna eskadra neapolitańska stoi między przylądkiem Bon, wyspą Pantellaria a przylądkiem Serella u południowego cypla Sycylii, druga flotyla utrzymuje komunikacyę między Neapolem, Messiną i Palermem i strzeże tyrreńskiego morza i kalabryjskich wybrzeży; *Opinione Nationale* podaje niektóre dalsze szczegóły co do wyjazdu ochotników i powiada między innemi, że parożlywy *Lombardo i Piemonte*, na których wypłynęli, są to najlepsze okręta towarzystwa Rubattino, poruszają się w sile 500 koni i dotąd pełniły służbę pocztową między Genuą, Sycylią i Tunetem.

— Pod napisem: „Wyprawa Garibaldego" pisze *Patrie*:

„Otrzymaliśmy liczne korespondencye z 10 i 11 b. m., które na wyprawę Garibaldego wyraźniejsze rzucają światło. Dzisiejsza ekspedycya jest tylko wykonaniem dawno ułożonego planu. Powstanie sycylijskie wybuchło nieco za wcześnie. Pierwotny plan zmierzał właściwie do tego, by uderzyć jednocześnie na trzy punkta w Abruzzach, Kalabryi i Sycylii i utrudnić w ten sposób obronę. Z Abruzzów miało rozszerzyć się powstanie do państwa Kościelnego. Okolice w Kalabryi podobnie jak w Abruzzach sprzyjają bardzo wojnie podjazdowej. Bezpiecznie wylądować możnaby tylko u wybrzeży adryatyckich, ale żegluga w tych miejscach zanadto trudna.

Dnia 11. b. m. zajmowano się w Genui drugą wyprawą pod dowództwem niejakiego Medici, przyjaciela Garibaldego znanego z przedsiębiorczego ducha. Liczba ochotników ma wynosić 6000. Każden uzbraja się jak może, tak że trudnoby w tej chwili dostać jeszcze w Genui rewolwera, strzelby, sztyletu lub szabli. Rząd postanowił przeszkodzić na wszelki sposób drugiej wyprawie. Rząd zaś neapolitański, zawiadomiony zdawna o zamiarach Garibaldego, przygotował się do najsilniejszego odporu."

Rosya i Królestwo Polskie.

(Nowiny dworu. — Pojedynek.)

Petersburg, 5. maja Dnia dzisiejszego obchodzą tu rocznicę urodzin Cesarzowej matki, a tydzień ten jak się zaczął, tak się też i kończy uroczystością. Oprócz tego odbyła się już wielka parada majowa, w której cała ludność tutejsza brała udział. Był też na niej obecny i Mehmet-Amin z Kaukazu z całą swoją świtą. Jak dawniej Szamil, tak teraz jest Mehmet-Amin bohatyrem dnia. Podczas pożaru, który tego tygodnia wybuchnął, ratowali gorale szczerze i niezmordowanie.

Między baronem Mikołajem Meyendorfen i uczniem Pawłem Demidowem odbył się pojedynek, a jeneralny audytoryat wydał teraz wyrok na nich. Obydwóch pojedynkujących skazał pierwotnie na utratę rangi i szlachectwa, tudzież na prostych żołnierzy, a Muszyn-Puszkina i barona Wolfa jako sekundantów na dwa miesiące aresztu. Wyrok ten zmieniła wyższa instancya poźniej w ten sposób, że pierwszych skazała na dwa miesiące aresztu, a drugim więzienie inkwizycyjne policzyła za karę.

Wyspy Jońskie.

Korfu, 8. maja. Książę Brabantu zawinął dzisiaj do tutejszego portu, zaraz zaś jutro wyjeżdża do Dalmacyi.

— Podniesiony projekt drugiego jońskiego banku rozbił się przed czasem.

Turcya.

Smyrna, 4. maja. Na wyspie Kreta panuje spokój zupełnie. Część wojska tureckiego odpłynęła napowrót. Nawracania na stronę katolicką nie ustają.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Turyn, 14. maja. Wczorajszy festyn konstytucyi — zakłócony chwilowo deszczem — był przeważnie wojskowy. Przy tej sposobności występowały po raz pierwszy: nowy pułk Gwidów i pułk huzarów Piacency. Eskadra sardyńska stała 9. pod Cagliari, a poźniej miała odpłynąć do Palmas na manewrę.

Medyolan, 14. maja. Gwardya narodowa w Gorli pojmała w nocy z 10. na 11. b. m. bandę zbójecką złożoną z 8 ludzi. — Dziś odszedł pierwszy pułk grenadyerów do Toskanii; drugi odchodzi jutro; także inne wojska załogowe otrzymały rozkaz, przygotować się do pochodu.

Monachów, 16. maja. Dzisiejsza *Neue Münchner Ztg.* utrzymuje, że Rosya założyła w Turynie stanowczy protest przeciw wszelkiemu zamachowi na królestwo obojga Sycylii.

Hanower, 16. maja. Przedwczoraj przedłożony został angielsko-hanowerski traktat względem ceł na Elbie z lipca 1844 na dalszych sześć miesięcy.

Wiadomości handlowe.

Stanisławów, 4. maja. Według doniesień handlowych sprzedawano w drugiej połowie kwietnia b. r. na targach w obwodzie naszym w przecięciu mec pszenicy po 3 zł. 28 c.; żyta 2 zł. 34 c.; jęczmienia 1 zł. 75 c.; owsa 1 zł. 25 c.; hreczki 2 zł. 63 c.; kukurudzy 2 zł. 31 c.; ziemniaków 87 c.; — cetnar siano kosztował 1 zł. 50 c.; wełny 43 zł. 12 c.; nasienia koniczu 35 zł.; — sąg drzewa twardego 6 zł. 32 c., miękiego 4 zł. 77 c.; — za funt mięsa wołowego płacono $8^1/_4$ c. i za mas okowity 45 c. w. austr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. maja.

Hotel rosyjski: PP. Posselt Jul, c k. podpułkownik, z Drohowyża. — Hr. Stadnicki Jul., z Polski. — Rozicki Rom., z Wołynia. — Jaroszyński Piotr, z Rosyi. — Truskolawski Hen., z Jasionowa. — Puzyna Włod., z Martynowa.

Hotel europejski: Miliński Fran., z Helenkowa. — Starzyński Boi., z Derewni. — Traczewski Piotr, z Brzozowa. — Sermak Józef, adwokat krajowy, z Przemyśla.

Hotel krakowski: Kasprzycki Jan, c. k. podporucznik, z Czerniowiec.

Pod tygrysa: Sokulski Piotr, z Podola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. maja.

PP. Siarczyński Zygm., do Streptowa. — Lityński Mel., do Firlejówki. — Biliński Jan, do Huty obedyńsk. — Kozłowski Wład., do Wiewiórki. — Pawlikowski Emil, do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. i 17. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	324.57	+ 12 5°	90.5	południowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324.18	+ 14 3°	85.4	półn.-wsch.	„	burza
10. god. wiecz.	324.61	+ 12 6°	90.6	wschodni	„	pochmurno

Ilość deszczu 3. "45.

Pora	Barometr	Stopień ciepła	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	325 06	+ 11 8°	94.7	południowy	sł.	mgła
2. god. po poł.	325.04	+ 16.0°	70 9	„	„	pochmurno
10. god. wiecz.	325 13	+ 11 6°	91.8	połud. wsch.	„	pogoda

Po południu burza 5.97.

T E A T R.

Dziś na scenie niemieckiej pierwszy występ gościnny pana Karola Treumann w komedyach: „**Domestiken-Streiche**" i „**Der reisende Student**" — obie w 1 akcie ze spiewami; między obydwiema sztukami będzie Intermezzo złożone z 3 scen komicznych ze spiewami.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 21. maja: Licytacya na wybudowanie nowego domu karnego dla wojska w Czerniowcach we Lwowie. — Sprzedaż dóbr Średnia wieś w Przemyślu. — Wydzierżawienie dochodów miejskich w Śniatynie. — Sprzedaż realności nr. $685^1/_4$ we Lwowie.

Dnia 22. maja: Licytacya na odbudowanie budynku parafialnego w Busku. — Sprzedaż kilku realności włościańskich w Mielnicznem leżących w Turce. — Wydzierżawienie podatku konsumcyjnego w Tarnopolu.

Dnia 23. maja: Sprzedaż realności nr. 385 w Bohorodczanach. — Sprzedaż realności nr. $266^2/_4$ w Stanisławowie.

Dnia 24. maja: Sprzedaż realności nr. $453^1/_4$ i 327 et $328^3/_4$ we Lwowie.

Dnia: 28. maja. Sprzedaż kilku koni rasowych w Peszcie.

Dnia 29. maja: Sprzedaż realności nr. 375 w Podhajcach. — Licytacya na dostarczenie materyałów dla oddziału wojskowego w Drohobyczu we Lwowie. — Sprzedaż realności w Tarnopolu. — Sprzedaż realności nr. 36 w Dragojestie w Gurahumora.

Dnia 30. maja: Sprzedaż realności nr. 536 w Czerniowcach.

Dnia 31. maja: Sprzedaż dóbr Szczurowice z przyległościami we Lwowie. — Sprzedaż realności nr. $711^1/_4$ we Lwowie. — Licytacya na dostarczenie robót potrzebnych koło gościńców w obwodzie Sanockim za pomocą ofert w Sanoku.

Kurs lwowski.

Dnia 18. maja.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	24	6	34
Dukat cesarski	„ „	6	28	6	38
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	80	11	—
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	9	2	12
Talar pruski	„ „	1	99	2	4
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	50	85	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	50	71	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	77	20	78	50

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 18 maja.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 78.—. Metaliki po 5% za 100 zł. 68 25; po $4^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 850.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 181.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 114.75. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 134 —. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze $6.38^1/_2$, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	65.50	66 —
Z pożyczki narod. po 5%	79 20	79.40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.—	98.—
Metaliki po 5%	69 50	69 75
dtto. „ 4½%	63.—	63 25
dtto. „ 4%	56.—	56.50
dtto. „ 3%	42.—	42 50
dtto. „ 2½%	35.—	35.25
dtto. „ 1%	13.90	14.—
Przez. do wylos. z r. 1839	124.75	125.25
„ 1854	98 —	98.25
Renty Como po 42 lir. aus.	15.50	15.75
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ 4½%	59.—	60.—
„ 4%	54.—	55.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	48.—
„ 3%	60.—	61.—
„ 2½%	57.—	58.—
„ 2¼%	51.—	52.—
„ 2%	45.—	46 —
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.—	68.—
„ 4½%	59 —	60.—
„ 4%	54.—	55.—

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)		
Niższej Austryi .	93.—	93.50
Węgier	72 25	72.75
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	70 75	71.50
Galicyi	71 —	71.50
Bukowiny	70 —	70.50
Siedmiogrodu . .	70.—	70.50
innych krajów kor.	89.—	94.—
Z klauz los. r. 1867	—.—	—.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	97.50	98.—
Wen. pożyczka z r. 1859	80.25	80 50

	pien.	towar.
Dług Tyrolu po 5%	67.—	68.—
„ 4%	54.—	55.—
Dług Salcburga „ 3½%	47.—	48.—
„ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy . „ 2%	26.—	26.50
„ 1¾%	22.—	22.50

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł. . .	—.—	—.—
„ 2½% za 100 zł. . .	13.—	14.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	—.—	—.—
„ 2% za 100 zł. . .	—.—	—.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	—.—	—.—

3. Akcye.

Banku nar.	860.—	861.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187 60	187 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	570.—	572.—
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1994 —	1996
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	270.—	271.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	188 50	189.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	130.50	131 —
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	126.—	126.—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%) . . .	153.—	154.—
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 80 zł. (40%)	123.—	123.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k.	55.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k, ...	640.—	660.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
z wpłatą 60 zł, (30%) .	—.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.	—.—	—.—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—

	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	116.—	120.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	446.—	448.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	205.—	210.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	345.—	350.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	200.—	—.—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	100.—	101.—
10 „ 5%	96.50	96 75
przeznacz. do los. po 5%	92 25	92 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	100.—	—.—
przez. do los. po 5% .	88 25	88 50
Gal. Tow. kred. po 4% . .	84.—	84.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.—	96.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	137.—	137.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	98.—	98.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	136.50	137.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	85.—	86.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Lloyda za 100 zł. . . .	90.—	91.—

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103 25	103.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.—	103.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	125.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.25	38.75

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.50	86.—
Salma „ 40 „ „	40.—	40.50
Palfiego „ 40 „ „	37.50	38.—
Clarego „ 40 „ „	37.—	37.25
St. Genois „ 40 „ „	38.—	38 50
Windischgrätza 20 zł. „	23.25	23.75
Waldsteina 20 „ „	27.25	27 75
Keglevicha 10 „ „	15 25	15.75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	113.60	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	113.50	113.75
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	113.75	114.—
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	100.35	100.50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	132 35	132.35
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	—.—	52.75
Paryż za 100 fr.	—.—	52 80
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piastr. woł. .	19.40
Konstantynopol za 100 piast. tur.	— —
Dyskonto weks. Bank. nar. . . .	5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.	5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men.	6 zł.	30 c.
dtto. pełnej wagi . . .	6 „	$29\frac{5}{10}$ „
Korona	18 „	20 „
Półkorona	— „	— „
Napoleondor	— „	— „
Rosyjski impery.	— „	— „
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

(Uroczystości koronacyjne w Sztokholmie). Śród świetnych i wspaniałych uroczystości odprawił się dnia 3go b. m. obrzęd koronacyi Króla i Królowej w Sztokholmie. W kilka minut po godzinie 10tej zrana wyruszył orszak koronacyjny z zamku do kościoła. Na czele jechało kilku trabantów na koniach, za nimi postępowali paziowie, heroldy, dwór szwedzki i norweski, różni wyżsi urzędnicy nadworni, sztab wojskowy, norweska deputacya Sthortingu, szwedzkie stany sejmowe, wyżsi urzędnicy sądowi, norweska rada stanu, szwedzka rada stanu i marszałek państwa, za marszałkiem nieśli dygnitarze państwa płaszcz królewski i godła królewskiej godności, płaszcz na jedwabnej błękitnej poduszce niósł gubernator Goetheborgu, radca stanu Fahraeus, klucz jenerał Nordin, rajskie jabłko namiestnik Sztokholmu hrabia Hamilton, miecz jenerał baron Sprengporten, berło minister spraw zewnętrznych hrabia Manderström, koronę minister sprawiedliwości baron de Geer; za nimi jechali znowu trabanci, oficerowie sztabowi z dobytym mieczem, wielka straż królewska, złożona z komendantów różnych pułków, szefa wydziału floty w stolicy i kilku urzędników dworskich. Teraz dopiero jechał Król na koniu w książęcym płaszczu i w książęcej koronie, obok szedł norweski minister stanu, u cugli konia dwóch masztalerzów nadwornych po obu stronach, pięciu innych urzędników nadwornych postępowało z tyłu, aby przy zsiadaniu z konia trzymać poły królewskiego płaszcza. Za Królem szli jeneralowie adjutanci, kilku oficerów sztabowych, jenerał Meyer z sztandarem państwa w ręku otoczony gubernatorami prowincyi.

W drugim oddziale orszaku ukazali się książę Oskar i drugi brat królewski książę August, obadwaj konno w koronach i płaszczach królewskich, otoczeni swymi oficerami i swym sztabem przybocznym, w tyle postępował znowu wielki i wspaniały sztandar, sztandar orderu Serafińskiego w ręku chorążego orderu, za nim szli kawalerowie orderu parami w zupełnych strojach rycerskich, dalej komendorowie i kawalerowie innych orderów, deputowani armii i floty, tudzież różnych klas urzędniczych, towarzystwo akademiczne i naukowe, dowódzcy gwardyi mieszczańskiej itp. Z kolei następnie podchodził nowy oddział orszaku, a w jego gronie znajdowała się Królowa. Na czele tego orszaku szedł nadworny marszałek Królowej z laską w ręku, za nim jechało dwoch jeźdźców i szereg przepysznych powozów, w których siedziały najcelniejsze damy dworu księżniczki Eugenii, księżnej Oskarowej i Królowej. W innym rzędzie powozów jechali panowie, wioząc płaszcz, jabłko rajskie, koronę i berło Królowej. Za nimi Królowa w starożytnym, całkiem wyzłacanym powozie, który ciągnęło ośm koni a powoziło czterech masztalerzy. I Królowa miała na sobie płaszcz i koronę książęcą, około jej powoza szła potrójna straż honorowa z szambelanów, paziów i oficerów z dobytym mieczem. W dwóch innych sześciokonnych powozach jechały księżna Oskarowa i księżniczka Eugenia siostry Króla, obie w koronach i płaszczach książęcych i z odpowiednią świtą. Cały orszak zamykał szereg powozów dam nadwornych i oddział konnej gwardyi.

Śród okrzyków zapału licznie zebranych tłumów ludu kroczyła ta długa procesya zwolna do kościoła. U progu kościoła powitał Królestwo Arcybiskup Upsali, Renterdahl i reszta biskupów państwa w wielkich ornatach, i jednocześnie zagrzmiała muzyka kościelna. Arcybiskup zawołał uroczystym głosem: Błogosławiony niech będzie ten, który przybywa tutaj w imieniu Pana. Połowa dygnitarzy kościelnych udała się następnie na chór, a druga połowa pozostała przy drzwiach powitać Królowę. Król zajął miejsce po prawej stronie oltarza otoczony tymi, co nieśli sztandary i godła monarszych godności. W podobny sposób usiadła Królowa po lewej stronie oltarza, poczem ucichła muzyka i Królestwo padli na kolana i odprawili modły wstępne. Arcybiskup tymczasem wstąpił na ambonę i odezwał się z kazaniem na text psal. 28 w. 8 i 9. Po skończonem kazaniu zagrzmiała muzyka, i jednocześnie chór zanócił kantatę. Na słowa: "Idź więc przyjąć twe brzemię!" przystąpił Król do tronu przed oltarzem, i zrzucił swój płaszcz i swoją koronę książęcą. Zarazem zaraz płaszcz królewski na jego plecy, muzyka ucichła; Król ukląkł i kładąc dwa palce na ewanielię ś. Jana roz. 1 zaczął za ministrem sprawiedliwości odmawiać głośno przysięgę królewską. Następnie otworzył Król rękę, a Arcybiskup odmawiając krótką modlitwę namaszczał mu piersi, czoło, skronie i dłonie. A kiedy Arcybiskup dalej odprawiał modły, zasadził minister sprawiedliwości przy pomocy Arcybiskupa (na znak wspólnego uznania i sankcyi władzy świeckiej i duchownej) koronę na głowę Króla, poczem śród podobnych ceremonii doręczali mu dygnitarze godła królewskiej godności. Król zatrzymał tylko berło w jednej a jabłko w drugiej ręce; miecz zaś wziął napowrót jenerał Sprengporten i wysoko wzniósł go w górę. Na dany znak marszałka państwa wystąpili heroldowie na najwyższy stopień tronu i zawołali donośnym głosem: „Oto Karol XIV. ukoronowany Królem Szwecyi, kraju Gotów i przynależnych prowincyi, on a nie żaden inny!" Po tych słowach podnieśli wszyscy heroldowie w górę swe laski, a śród odgłosu bębnów i kotłów wydało całe zgromadzenie wykrzyk: Niech żyje Karol XIV. Przed kościołem wzniosła się tej samej chwili rakieta i rozległo się 84 strzałów z dwóch bateryi. Śród grzmotu dział odczytywał Arcybiskup błogosławieństwo, a Król powrócił na dawne miejsce.

Ta sama scena powtórzyła się z małemi odmianami u Królowej. Ukoronowaną i namaszczoną ale tylko na czole i dłoniach, obwołali ją w ten sposób heroldowie Królową: „Oto Wilhelmina Frydryka Alexandra Anna Ludwika ukoronowana Królową Szwedów, Gotów, Wendów, ona a nie żadna inna!" Poczem obie bateryе wydały również po 42 strzałów. Po skończonej koronacyi przystąpili bracia królewscy i członkowie rady stanu, i złożywszy przysięgę wierności ucałowali rękę Królowi. Chór odspiewał jeszcze psalm jeden, i cała procesya w tym samym co pierwej porządku wyruszyła z kościoła do królewskiego zamku. Oboje Królestwo powracali w płaszczach i koronach królewskich i trzymali w ręku berła i jabłka. O godzinie 3ciej stanął cały orszak w zamku. Całej uroczystości sprzyjała jak najpomyślniejsza pogoda.

Dodatek tygodniowy Nr. 20.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1) Bilans galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego za II. półrocze 1859. (Dokończenie).
   Wykaz przychodów i wydatków Tow. kred. od r. 1843 po koniec 1859.
   Wykaz wydanych po koniec II. półrocza 1859 pożyczek i kwot na umorzenie przypadłych.
2) Stan szkół, nauk i uczniów w lwowskim okręgu adm. II. Medyczno-chirurgiczny zakład we Lwowie.
3) Obrót handlu krajowego w lwowskim okręgu admin W styczniu 1859.
4) Starostwo Sanockie. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizyę Starostwa Sanockiego w r. 1565 przez Krzysztofa Sokołowskiego, starostę rogozińskiego. Wieś Białobrzegi.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*